

INTERPRETACIJA TRETJEGA ODSTAVKA 76. ČLENA ZDDV-1

Pojasnilo MF, št. 423-29/2007/2, 23. 2. 2007

V zvezi z vprašanjem davčnega zavezanca, pod katerimi pogoji oziroma na kateri zakonski pravni osnovi ima slovenski davčni zavezanec (prejemnik blaga) pravico do odbitka DDV, ki ga je obračunal in plačal v skladu s tretjim odstavkom 76. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06), in katere predpisane podatke mora imeti račun v skladu s 107. členom Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06), Ministrstvo za finance pojasnjuje:

Tuja družba, s sedežem v Švici dobavi blago v Sloveniji, vendar se ne identificira za DDV v Sloveniji niti v katerikoli drugi državi članici. V skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1 mora DDV plačati prejemnik blaga oziroma storitev, če ga ne plača davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža. Po definiciji 5. člena ZDDV-1 je davčni zavezanec vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli gospodarsko dejavnost, ne glede na njen namen in rezultat.

Navedeno pomeni, da se davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, vendar v Sloveniji opravlja dejavnost, po ZDDV-1 šteje za davčnega zavezanca, ki bi se moral skladno z določili 78. in 79. člena ZDDV-1 identificirati za DDV. Če se davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne identificira za DDV, dobava blaga ali storitev pa je opravljena v Sloveniji, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitve.

V skladu s četrnim odstavkom 107. člena PZDDV-1 se kot odbitek DDV šteje tudi znesek, ki ga je davčni zavezanec kot prejemnik blaga oziroma storitev plačal v skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1. Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora prejemnik blaga oziroma storitev imeti račun, ki vsebuje predpisane podatke, in v obračunu DDV izkazati podatke o znesku DDV, ki ga mora plačati. Predpisani podatki na računu so podatki, ki jih mora tuja družba izkazati na računu in jih predpisuje država, v kateri ima sedež svoje dejavnosti.